

การพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
**The Development of Teacher Professional Competency Assessment form for
Students of the Faculty of Education Suan Sunanha Rajabhat University**

กรกมล ชูช่วย,
สุดารัตน์ ศรีมา และ นันทิยา น้อยจันทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
**Kornkamol Chuchuoy,
Sudararat Srimala and Nuntiya Noichun**
Suan Sunanha Rajabhat University, Thailand
Corresponding Author, Email: kornkamol.ch@ssru.ac.th

บทคัดย่อ

การพัฒนาหลักสูตรผลิตครูเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้บัณฑิตครูมีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู จึงมีเสริมสร้างสมรรถภาพให้กับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และมีการวัดและประเมินผลเพื่อให้ได้สารสนเทศที่จะนำมาใช้พัฒนากระบวนการผลิตครูต่อไปในอนาคต รายงานการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู และ 2) พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารสถานศึกษาและครูพี่เลี้ยงผู้ในโรงเรียนฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ จำนวน 100 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) มีการดำเนินการวิจัย 2 ระยะ ได้แก่ ระยะที่ 1 วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ของสมรรถนะตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู และระยะที่ 2 พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะ และ 2) แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความเที่ยงตรง ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา และค่าอำนาจจำแนก

ผลการวิจัย พบว่า

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครู พบว่า โดยภาพรวมของตัวบ่งชี้สมรรถนะทั้งหมดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.50)

2. ผลการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู โดยการหาความเที่ยงตรงของตัวบ่งชี้ของค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) และการหาค่าอำนาจจำแนก พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครู จำนวน 45 ตัวบ่งชี้ และมีคุณภาพตามเกณฑ์ ($IOC = 0.67 - 1.00$, $\alpha = 0.93$, $r = 0.30 - 0.69$)

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบประเมิน; สมรรถนะวิชาชีพครู; มาตรฐานวิชาชีพครู

Abstracts

Development of a teacher-education curriculum with emphasis on learning outcomes for graduate teachers to have quality by the standards of teaching professions. Thereby enhancing the capacity of students to practice teaching professional experience. And there are measurements and evaluations to obtain information that will be used to develop the teacher production process in the future. This research report The objectives were to 1) study the competencies necessary for student development according to the framework of teaching professional standards and 2) develop a teacher professional competency assessment form according to the teacher professional standards. The sample group used in this research was educational institute administrators. and 100 tutors in vocational training schools were obtained by purposive sampling. Two phases of research were carried out: Phase I analyzed indicators of competency by the framework of teacher professional standards and Phase 2 developed the teacher professional competency assessment form. Research tools include 1) the suitability of a competency indicator assessment Form and 2) the Teacher competency assessment form. Data analysis and data present average, standard deviation, Index of Item – Objective Congruence, alpha-coefficient, and discrimination

The results showed that

1. Responding to instructional satisfaction with the competencies that are necessary for the development of students to practice teaching professional experience to have knowledge and competence by the framework of the teacher profession standard was at a high level ($\bar{x} = 4.57$, S.D. = 0.50).

2. Responding to instructional satisfaction with developing a teacher professional competency assessment form for students practicing teacher professional experience to have indicators consistent with the conditions of the requirements of the teaching profession standard by finding Index of Item – Objective Congruence, alpha-coefficient, and discrimination was 45 indicators of teacher professional competency were of high quality ($IOC = 0.67 - 1.00$, $\alpha = 0.93$, $r = 0.30 - 0.69$).

Keyword: Development Assessment form; Teacher Competency; Teacher Standards

บทนำ

การพัฒนาหลักสูตรผลิตครูมิติใหม่ที่เน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ให้เป็นบัณฑิตครูที่มีคุณภาพให้มีศักดิ์ศรี ความเป็นครูตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งเป็นวิชาชีพชั้นสูงที่มีความสามารถในการจัดการเรียนรู้และ พัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพตรงตามมาตรฐานวิชาชีพ สมรรถนะทางการศึกษาที่เหมาะสมกับ การเป็นวิชาชีพชั้นสูง สามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้อย่างยั่งยืน และสามารถสร้างความเชื่อมั่น ศรัทธาใน คุณภาพการประกอบวิชาชีพได้นั้น (หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 2562 : 86) จำเป็นต้องได้รับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ซึ่งเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่จะทำให้นักศึกษาได้ พัฒนาการเรียนการสอน เรียนรู้งานในหน้าที่ครูได้อย่างเข้มข้น ได้นำความรู้และทฤษฎีไปประยุกต์ใช้ เพื่อสร้าง องค์ความรู้ทางการศึกษา สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาในกระบวนการทำงาน โดยมีครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ และ ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างใกล้ชิด

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้กำหนดการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู โดยใช้ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติการสอนตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 4 ปี เป็นเวลา 1 ปีการศึกษา เพื่อยกระดับมาตรฐานการฝึกหัดครูให้สูงขึ้น โดยมุ่งหวังว่านักศึกษามีทักษะในการสอนและปฏิบัติงานในหน้าที่ ครูอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้มีความรู้ความสามารถพร้อมที่จะปฏิบัติงานใน หน้าที่ครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยประยุกต์ความรู้ภาคทฤษฎีสู่การปฏิบัติ เสริมสร้างสมรรถภาพให้กับ นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 3 ด้าน ได้แก่ สมรรถภาพทางด้านความรู้ สมรรถภาพทาง ด้านเทคนิควิธี และสมรรถภาพทางด้านคุณลักษณะ และให้นักศึกษาได้พัฒนาตนเอง รวมถึงการพัฒนา ปฏิบัติการสอนในหน้าที่ครูกับสถานศึกษาโดยตรง

จากการที่มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศได้มีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรการผลิตครูจากหลักสูตร ครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี มาเป็น 4 ปีนั้น ทำให้ต้องเกิดการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตครูที่สมรรถนะสอดคล้อง กับเป้าหมายดังกล่าวได้ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแนวทางการวัดและประเมินผล เพื่อให้ได้สารสนเทศที่ จะนำมาใช้พัฒนากระบวนการผลิตครูต่อไปในอนาคต สอดคล้องกับแนวคิดของ NCATE (NCATE, 2002 : 67) ที่ต้องการให้การผลิตครูมีการพัฒนาการประเมินที่เหมาะสม ดังนั้นเครื่องมือการประเมินที่มีประสิทธิภาพ จะทำให้ได้สารสนเทศที่ครอบคลุมน่าเชื่อถือเป็นสิ่งที่เกี่ยวข้อง และมีความสำคัญที่ใช้เพื่อการประเมินให้ได้ สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพ ดังที่ศิริเดช สุชีวะ (2546 : 52) กล่าวว่า คุณภาพของผลการวัดขึ้นอยู่กับคุณภาพ ของเครื่องมือวัดและวิธีการวัด ผู้วิจัยจึงมีความต้องการที่จะศึกษาและพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีตัวบ่งชี้สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อให้ได้สารสนเทศที่มีประสิทธิภาพมาใช้ในการวางแผนการพัฒนานักศึกษาครูที่เหมาะสมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู
2. เพื่อพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูให้นักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีตัวบ่งชี้สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู

ระเบียบวิธีวิจัย

1. ขั้ววางแผน

กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสมรรถนะวิชาชีพครูที่มีความรู้เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบการประเมินสมรรถนะ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา และครูพี่เลี้ยงผู้เป็นที่ปรึกษาที่ยอมรับว่ามีความรู้ความสามารถ และมีความทุ่มเทในการทำงานสูง โดยพิจารณาจากวิทยฐานะ หรือรางวัลที่ได้รับจากหน่วยงานต่าง ๆ ที่บ่งบอกว่าเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีความทุ่มเทในการทำงานสูงในโรงเรียนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาส่งนักศึกษา คณะครุศาสตร์ไปฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพในรายวิชา EDC4201 ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 1 และ EDC4202 ปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา 2 จำนวน 100 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ขั้วปฏิบัติการ

ระยะที่ 1 วิเคราะห์ตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู ซึ่งมีกระบวนการสร้างและพัฒนานวัตกรรมดังนี้

- 1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสมรรถนะครู
- 2) จัดหมวดหมู่ข้อมูลเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ของสมรรถนะ

3) นำตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครูไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครู โดยมีลักษณะการวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และกำหนดความหมายของคะแนนของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 22 - 28)

4) ปรับปรุงและแก้ไขตัวบ่งชี้สมรรถนะครูตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ จากการพิจารณาความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะครูของผู้เชี่ยวชาญได้องค์ประกอบ 2 สมรรถนะ คือ มาตรฐานความรู้ และมาตรฐานประสบการณ์วิชาชีพครู จำนวน 9 ด้าน 45 ตัวบ่งชี้

5) นำตัวบ่งชี้สมรรถนะครูที่สมบูรณ์แล้วไปจัดทำแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู

ระยะที่ 2 พัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีตัวบ่งชี้สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู

เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู ซึ่งมีกระบวนการสร้างและพัฒนานวัตกรรมดังนี้

1) ผู้วิจัยศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า

2) ออกแบบและจัดทำแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู

3) นำแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครูกับองค์ประกอบทางมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้ และประสบการณ์วิชาชีพครู (IOC) ที่สร้างขึ้น

4) ปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

5) นำแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูไปตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น โดยนำแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูไปทดสอบถามกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างการวิจัย จำนวน 100 คน แล้วหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (alpha-coefficient) วิธีการของครอนบาค (Cronbach) และค่าอำนาจจำแนก

6) ปรับปรุงและแก้ไขแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

7) นำแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูที่สมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการวิจัย แบบกลุ่มเดียววัดหนึ่งครั้ง (One – Shot Case Study)

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

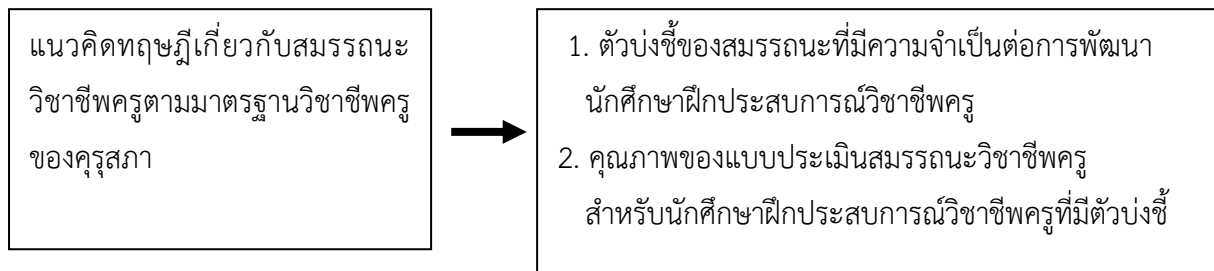
ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการวิจัยในครั้งนี้ มีการวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการประเมินสมรรถนะ ตัวบ่งชี้ และเกณฑ์การประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพครู

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

1) วิเคราะห์ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะ โดยการคำนวณหาค่าเฉลี่ย (Average) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2) คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC), ค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยวิธีการของครอนบาค และค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยของการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูของนักศึกษาคณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประกอบด้วย แนวคิดและทฤษฎีจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา สามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างและพัฒนาตัวบ่งชี้ของสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู และแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูสำหรับนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีตัวบ่งชี้สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครูได้

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู ได้ผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู

ตัวบ่งชี้สมรรถนะ	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
1. มาตรฐานความรู้			
1.1 การเปลี่ยนแปลงบริบทของโลก สังคม และแนวคิดของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.62	0.49	เหมาะสมมากที่สุด

ตัวบ่งชี้สมรรถนะ	$\bar{x}$	S.D.	การแปลความหมาย
1.2 จิตวิทยาพัฒนา จิตวิทยาการศึกษา และจิตวิทยาให้คำปรึกษาในการวิเคราะห์ และพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ	4.50	0.52	เหมาะสมมากที่สุด
1.3 เนื้อหาที่สอน หลักสูตร ศาสตร์การสอน และเทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการเรียนรู้	4.53	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
1.4 การวัด ประเมินผลการเรียนรู้ และการวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาผู้เรียน	4.57	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
1.5 การใช้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อการศึกษา	4.57	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
1.6 การออกแบบ และการดำเนินการเกี่ยวกับงานประกันคุณภาพการศึกษา	4.58	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
ภาพรวมด้านที่ 1	4.56	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
2. มาตรฐานประสพการณ์วิชาชีพ			
2.1 การปฏิบัติหน้าที่ครู	4.52	0.50	เหมาะสมมากที่สุด
2.2 การจัดการเรียนรู้	4.62	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
2.3 ความสัมพันธ์กับผู้ปกครองและชุมชน	4.63	0.48	เหมาะสมมากที่สุด
ภาพรวมด้านที่ 2	4.59	0.49	เหมาะสมมากที่สุด
ภาพรวมด้านที่ 1 และ 2	4.57	0.50	เหมาะสมมากที่สุด

จากตารางที่ 1 ความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู เมื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งประเด็นการพิจารณาเป็นด้าน พบว่า โดยภาพรวมของตัวบ่งชี้สมรรถนะทั้งหมดอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.57 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ผลพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีตัวบ่งชี้สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า

2.1 ตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครู จำนวน 45 ตัวบ่งชี้ มีค่าความเที่ยงตรงอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 สอดคล้องกันระหว่างตัวบ่งชี้และองค์ประกอบมาตรฐานวิชาชีพ และมีคุณภาพตามเกณฑ์ความเที่ยงตรงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.2 ความเชื่อมั่นของตัวบ่งชี้ของแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า เมื่อพิจารณาตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครู จำนวน 45 ตัวบ่งชี้ มีค่าความแปรปรวนทั้งฉบับ เท่ากับ 120.49 และมีค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (alph-coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ทั้งฉบับเท่ากับ 0.93 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 0.70 และมีคุณภาพตามเกณฑ์ความเชื่อมั่นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แสดงผลได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเชื่อมั่นของแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู

จำนวนข้อคำถาม	ความแปรปรวน ของคะแนนรวม	สัมประสิทธิ์ แอลฟาของครอนบาค	การแปลความหมาย
45	120.49	0.93	ใช้ได้

2.3 ค่าอำนาจจำแนกของแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครู จำนวน 45 ตัวบ่งชี้ มีค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.30 – 0.69 อยู่ในระดับพอใช้ถึงดีมาก สามารถจำแนกกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้ และมีคุณภาพตามเกณฑ์อำนาจจำแนกสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด อาจเนื่องมาจากผู้วิจัยวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากเอกสาร ตำรา บทความ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะครู และได้มีการจัดหมวดหมู่ข้อมูลเสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู เพื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมของตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครูตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 22 - 28) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Raji (2009 : 87) ได้ศึกษาแผนผังสมรรถนะครูในการศึกษายุคที่สาม โดยรายงานวิจัยได้แสดงให้เห็นว่าสมรรถนะครูมีความสำคัญมากในสังคมแห่งการเรียนรู้ที่คาดหวังให้ผู้เรียนมีความสามารถในระดับสูง สอดคล้องกับงานวิจัยของลัดดาวัลย์ สืบจิต (2556 : 298 - 313) ได้ศึกษาการพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบหลัก 3 องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้จำนวน 53 ตัวบ่งชี้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนรงค์ จารุเมธิชน (2559 : 117

- 168) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า 1) รูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาประกอบด้วยโครงสร้างที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของวัตถุประสงค์การประเมิน เนื้องานที่มุ่งประเมิน ตัวบ่งชี้และเกณฑ์ในการประเมินผู้ทำการประเมินวิธีการประเมิน ระยะเวลาในการประเมินและการให้ข้อมูลย้อนกลับ

2. ผลการพัฒนาแบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการหาความเที่ยงตรงของตัวบ่งชี้ หาค่าความเชื่อมั่นสัมประสิทธิ์แอลฟา (alph-coefficient) ด้วยวิธีการของครอนบาค (Cronbach) และหาค่าอำนาจจำแนกของตัวบ่งชี้สมรรถนะวิชาชีพครู พบว่า แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่สอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครูมีคุณภาพตามเกณฑ์ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่นอำนาจจำแนก สอดคล้องกับงานวิจัยของ John (2009 : 484 - 503) ที่กล่าวว่าควรพัฒนาทฤษฎีการเทียบเคียงสมรรถนะตามรูปแบบตัวอย่างที่ได้มาจากความคิดเห็น นั่นคือ ควรมีการพัฒนาตั้งแต่รากฐานทฤษฎีที่เข้มงวดมากขึ้น เพื่อการดำเนินการเทียบเคียงสมรรถนะในอนาคตจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนรงค์ จารุเมธิชน (2559 : 117 - 168) ได้ศึกษาการพัฒนา รูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่ารูปแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ผู้วิจัยพัฒนา เป็นรูปแบบที่มีคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงจำแนกมีมาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ความเป็นไปได้ความเหมาะสม และความถูกต้องและสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ดี และสอดคล้องกับอัจฉณพร หิรัญอมรกุล (2556 : 144 - 159) ได้ศึกษามาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน พบว่า มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ 22 ตัวบ่งชี้ 72 ตัวบ่งชี้ย่อย สรุปได้ว่า มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา เพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างมีองค์ประกอบที่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

จากผลการวิจัย พบว่า ตัวบ่งชี้สมรรถนะที่มีความจำเป็นต่อการพัฒนานักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูให้มีความรู้ความสามารถตรงตามกรอบมาตรฐานวิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด เนื่องจากการวิเคราะห์ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกรอบมาตรฐานวิชาชีพครู แต่ควรมีการกำหนด

ปรับเปลี่ยนตัวบ่งชี้ เกณฑ์ และผู้ทำการประเมินให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับบริบทของแต่ละสถานศึกษา เพื่อให้ได้ข้อมูลการพัฒนาที่ตรงตามสมรรถนะที่องค์กรต้องการ

2. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

จากผลการวิจัย พบว่า แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีคุณภาพสอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู จึงควรมีการนำไปปรับใช้ดังนี้

2.1 ควรมีการนำแนวทางการเสริมสร้างสมรรถนะวิชาชีพครูตามมาตรฐานวิชาชีพในสถานศึกษาไปให้กับครูผู้สอนได้ทดลองใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติงานให้มีคุณภาพ

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาสมรรถนะครูด้านการจัดการเรียนรู้ในสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพ โดยการเปรียบเทียบสมรรถนะของครูผู้สอนในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากผลการวิจัย พบว่า แบบประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูที่ผู้วิจัยสร้างสอดคล้องกับสภาพของข้อกำหนดของมาตรฐานวิชาชีพครู แต่ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับครูเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม โดยใช้ระเบียบวิธีอื่น ๆ เพื่อให้ผู้รับการพัฒนามีสมรรถนะที่จำเป็นตามบริบทโลก

เอกสารอ้างอิง

- ทัศนรงค์ จารุเมธีชน. (2556). *การพัฒนาแบบการประเมินสมรรถนะครูระดับประถมศึกษา* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). *หลักการวิจัยเบื้องต้น*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ลัดดาวัลย์ สืบจิต. (2556). *การพัฒนาตัวบ่งชี้สมรรถนะครูในศตวรรษที่ 21* สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศิริเดช สุชีวะ. (2546). *หลักการประเมินการเรียนรู้ในการประเมินผลการเรียนรู้แนวใหม่*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. (2562). *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (หลักสูตร 4 ปี) พ.ศ. 2562*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

อัจฉนพร อมรวิวัฒน์. (2556). *มาตรฐานสมรรถนะครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาเพื่อรองรับประชาคมอาเซียน*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยบูรพา.

John P. Moriarty. (2009). En Route to A Theory of Benchmarking. *Benchmarking : An International Journal*. 16 (4), 484 - 503.

National Council for the Accreditation of Teacher Education (NCATE). (2002). *Professional standards for the accreditation of schools, colleges, and departments of education*. Washington, DC: Author.

Raji, V.S. (2009). *Competency Mapping of Teachers in Tertiary Education*. Mba-Hrm Roll : Register.